Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0799
(mr. M.E.J. Bracco Gartner, voorzitter en mr. R.E. van Lambalgen, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 26 maart 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: DeGiro B.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen DeGiro
Datum uitspraak	: 8 september 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

De consument vindt dat er ten onrechte dividendbelasting is ingehouden op de uitkeringen op zijn preferente aandelen. Volgens de consument behoort het tot de kerntaak van een broker om ervoor te zorgen dat het juiste belastingtarief wordt toegepast op de (dividend)uitkeringen. De commissie gaat hier niet in mee. De vordering wordt afgewezen.

1. Het procesverloop

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hier om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van DeGiro; en 3) de repliek van de consument.

1.2 De commissie is van oordeel dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement. De uitspraak is daardoor niet-bindend. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil tussen partijen

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument belegt bij DeGiro op basis van *execution only*. Hij heeft preferente aandelen Arbor realty trust-pfd C, Costamare-pfd D en FG financial group. Het gaat hier om preferente aandelen van uitgevende instellingen in de Verenigde Staten. Op deze preferente aandelen heeft de consument uitkeringen ontvangen, waarop dividendbelasting is ingehouden.

De klacht en vordering

2.2 De consument vindt dat er ten onrechte dividendbelasting is ingehouden. Het zijn namelijk preferente aandelen waarop geen *dividend,* maar *rente* wordt vergoed. Bij veel brokers wordt op uitkeringen op preferente aandelen geen dividendbelasting ingehouden.

De consument wijst in dit verband op de volgende informatie van The Dividend Factory:

"De withholding tax die in Amerika wordt geheven als bronbelasting, is ingewikkelder dan op het eerste gezicht lijkt. Volgens het belastingverdrag dat Nederland en België hebben met Amerika, wordt alleen over dividenduitkeringen 15% bronbelasting geheven. De uitkeringen van al onze preferente aandelen worden door Binck als rente-uitkeringen beschouwd, waarover in Amerika geen bronbelasting verschuldigd is. Mocht er bij u toch bronbelasting zijn ingehouden, dan doet u er goed aan hierover met uw bank of broker contact op te nemen."

2.3 De consument heeft deze informatie ook aangeleverd aan DeGiro, maar DeGiro heeft aangegeven dat zij op basis van deze (algemene) informatie geen aanleiding ziet om actie te ondernemen. De consument vindt het de omgekeerde wereld dat hij moet aantonen dat er ten onrechte dividendbelasting is ingehouden: volgens hem behoort het juist tot de kerntaak van een broker om ervoor te zorgen dat het juiste belastingtarief wordt toegepast op de uitkeringen op de preferente aandelen. DeGiro is hierin nalatig geweest. De consument vordert dat DeGiro haar handelwijze herziet. Verder vordert hij een schadevergoeding van DeGiro.

Het verweer

2.4 DeGiro heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 Kern van dit geschil is de vraag of het tot de verantwoordelijkheid van DeGiro behoort om ervoor te zorgen dat het juiste belastingtarief wordt toegepast op de (dividend)uitkeringen op de preferente aandelen van de consument.

3.2 De commissie stelt voorop dat dividendbelasting een bronbelasting is: de uitkeringen worden bij de bron – door de custodian – belast. DeGiro ontvangt de uitkeringen waarop al dividendbelasting ingehouden is ten behoeve van haar cliënten. Verder is de stelling van de consument dat alle uitkeringen op preferente aandelen uitgezonderd zijn van dividend-belasting, te algemeen – en daardoor onjuist. DeGiro heeft in dit verband verwezen naar de website van de IRS (de Amerikaanse belastingdienst).[1] Daaruit blijkt dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen 'ordinary dividend' (ook wel aangeduid als 'non-qualified dividend') en 'qualified dividend'. Qualified dividend wordt belast tegen een lager tarief dan ordinary dividend. Het belastingtarief hangt dus af van de vraag of de dividenden als 'qualified dividend' (kunnen) worden gekwalificeerd.

[1] https://www.irs.gov/taxtopics/tc404.

Of sprake is van ‘qualified dividend’ en welk belastingtarief moet worden toegepast, wordt bepaald door de uitgevende instelling en de Amerikaanse belastingdienst. DeGiro gaat hier niet over.

3.3 Wel heeft DeGiro aangegeven dat zij wel wil meewerken aan een eventuele correctie van de ingehouden dividendbelasting – maar alleen als daar een reden voor is (bijvoorbeeld als de consument aannemelijk kan maken dat er een verkeerd tarief is gehanteerd). De informatie die de consument in dit verband heeft aangeleverd, is voor DeGiro onvoldoende concreet om nader onderzoek te doen. De consument vindt het de omgekeerde wereld dat hij die informatie moet aanleveren: volgens hem behoort het juist tot de kerntaak van een broker om ervoor te zorgen dat het juiste belastingtarief wordt toegepast op de uitkeringen op de preferente aandelen. De commissie gaat hier niet in mee. Er is namelijk geen wettelijke regel die bepaalt dat een beleggingsonderneming (zoals DeGiro) moet nagaan of de kwalificatie van de dividenduitkeringen als ‘ordinary dividend’ juist is. Ook uit de cliëntovereenkomst en de aanvullende werking van de redelijkheid en billijkheid vloeit niet een dergelijke verplichting voort. Dus anders dan de consument betoogt, behoort het niet tot de (kern)taak van DeGiro om te onderzoeken of het juiste belastingtarief wordt toegepast op zijn preferente aandelen. En aangezien DeGiro niet verplicht is om tot een dergelijk onderzoek over te gaan, mag zij zelf bepalen welke informatie zij concreet genoeg vindt om tot nader onderzoek over te gaan. Dit betekent dat DeGiro tot de conclusie mocht komen dat de informatie die de consument heeft aangeleverd, onvoldoende aanleiding biedt om tot nader onderzoek over te gaan.

3.4 De slotsom is dat de klacht van de consument ongegrond is en dat zijn vordering moet worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies, omdat deze beslissing is genomen in een verkorte procedure. Meer informatie hierover staat in artikel 32 van het reglement, te vinden op de website van Kifid (www.kifid.nl/reglementen-en-statuten). Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.